

Szanowni Państwo
Prokuratorzy, Asesorzy,
Asystenci, Urzędnicy
i Pracownicy Prokuratury

Szanowni Państwo,

W dniu 14 marca 2024 roku, po przeprowadzonym publicznie otwartym konkursie, zostałem powołany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Prokuratora Generalnego, na stanowisko Prokuratora Krajowego – pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego. Powołanie traktuję jako zaszczyt, ale przede wszystkim wielkie zobowiązanie względem społeczeństwa domagającego się przywrócenia standardów praworządności, jak i wobec Państwa prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów oraz urzędników i pracowników prokuratury. Jestem prokuratorem z trzydziestoletnim doświadczeniem, przeszedłem zrównoważoną ścieżkę służby prokuratorskiej, tak w zakresie wykonywania obowiązków procesowych, jak i kierowniczych.

Zdaję sobie sprawę, że przez ostatnie lata prokuratura poddawana była negatywnym zmianom związanym z dekompozycją standardów praworządności. Ich następstwem były ograniczenia niezależności prokuratorów i upolitycznienie prokuratury, wyrażające się w skoncentrowaniu zainteresowania na oczekiwaniach politycznych, przy jednoczesnym zaniechaniu obowiązków związanych z prawidłowym zarządzaniem instytucją i realizacją podstawowych zadań prokuratury – stania na straży praworządności i ścigania przestępstw. Konieczne jest przywrócenie społeczeństwu prokuratury jako instytucji wymiaru sprawiedliwości niezależnej od bieżącej polityki, transparentnej, efektywnej, skutecznej i opartej na silnym i reprezentatywnym samorządzie zawodowym.

Dotychczasowy brak zainteresowania kierownictwa prokuratury kompleksowym i odpowiedzialnym zarządzaniem jednostkami organizacyjnymi prokuratury doprowadził do systemowego zagrożenia dla jej prawidłowego funkcjonowania oraz skutkowało dysproporcjami w nakładaniu obowiązków służbowych, faktycznej obsady kadrowej oraz znaczącymi różnicami w sferze wynagrodzeń.

Zamierzam bez zbędnej zwłoki przystąpić do likwidowania dysproporcji w sferze organizacyjnej, logistycznej i obciążenia pracą poszczególnych prokuratorów, jak i kadry nieprokuratorowskiej, przekładających się na zmniejszenie poczucia ich godności i satysfakcji z wykonywanej pracy. Moim zobowiązaniem jest podjęcie działań zmierzających do ukształtowania wynagrodzenia prokuratorów w taki sposób, aby docenione były osoby z odpowiednim już doświadczeniem zawodowym. Jednak zdecydowanie największym wyzwaniem pozostaje kwestia poprawy bytu urzędników i innych pracowników prokuratury, bez których prokuratorzy nie są w stanie właściwie realizować swoich obowiązków. Bardzo poważnie traktuję składane przeze mnie publiczne deklaracje podjęcia kroków w celu rozwiązania narastającego od lat problemu niskich zarobków kadry urzędniczej.

Właśnie kwestia stabilizacji kadrowej, tak w obszarze pełnienia służby prokuratorowskiej, jak i kadry urzędniczej stanowi pierwszoplanowy problem. Lata zaniedbań doprowadziły do zubożenia znaczącej części urzędników i pracowników prokuratury. Zamierzam inicjować działania zmierzające do poprawy relacji wewnętrznych pomiędzy pracownikiem a pracodawcą, co wymaga zmiany sposobu i kultury urzędowania rozumianej nie tylko przez pryzmat kultury osobistej, ale podejścia kierownictwa jednostek organizacyjnych prokuratury do pracowników oraz do ich godności. Planuję sformułować zalecenia stworzenia efektywnych mechanizmów pozwalających eliminować zjawisko mobbingu, a zarazem podjąć prace umożliwiające jego ofiarom uzyskanie stosownej pomocy poprzez powołanie pełnomocnika do spraw zwalczania mobbingu zarówno wśród prokuratorów, jak i pracowników prokuratury.

Przebieg kariery zawodowej, awanse i przeniesienia prokuratorów winny opierać się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach takich jak profesjonalizm i doświadczenie. Dotychczasowa polityka awansowa oparta o arbitralne reguły w zakresie stosowania instytucji delegacji doprowadziła do destabilizacji kadrowej jednostek szczebla rejonowego i okręgowego. Z rozwiązania wyjątkowego stała się codziennością, bez refleksji nad skutkami, jakie pociągnęła dla sytuacji kadrowej najniższych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Jestem przekonany, że niezależnie od tempa prac legislacyjnych nad przyszłym i pożądanym ustrojem prokuratury, już teraz nasza instytucja będzie organem wypełniającym swoje zadania, przede wszystkim określone w kodeksie postępowania karnego w sposób zgodny ze standardami państw członkowskich Unii Europejskiej, z poszanowaniem niezależności poszczególnych prokuratorów i niezależnie od bieżącej władzy politycznej.

Gwarancją tego, by nawet pod rządem ustawy Prawo o prokuraturze z 2016 roku prokuratura zdolna była wykonywać swoje działania sprawnie, niezależnie, bez oglądania się na barwy polityczne i z równym dystansem do wszystkich innych podmiotów życia publicznego, jest powołanie do służby na kluczowych stanowiskach w prokuraturze osób, dla których idee

demokratycznego państwa prawnego, niezależnej prokuratury i etosu zawodu są wartościami niekwestionowanymi i które swoimi czynami oraz wyborami udowodniły, że wartości te nie są dla nich pustosłowiem. Osoby te będą w stanie, nawet na podstawie aktualnie obowiązującej ustawy, przy wsparciu Prokuratora Generalnego, wyeliminować najbardziej rażące przypadki jej złego funkcjonowania i rozpocząć proces jej sanacji.

Do czasu zapowiadanego rozdzielenia funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego będę dążył do ukierunkowania działań prokuratury zgodnie ze standardami wyznaczonymi tzw. Kartą Rzymską. Naszym wspólnym celem powinno bowiem stać się zagwarantowanie szeroko rozumianej praworządności poprzez uczciwy, bezstronny i skuteczny wymiar sprawiedliwości.

W ostatnim czasie na niezależność i merytoryczną pracę prokuratorów bardzo mocno oddziaływały wytyczne i polecenia. Zdaję sobie sprawę, że instrument ten służy w założeniu ujednoczeniu sposobu prowadzenia określonych kategorii spraw, ewentualnie wyeliminowanie negatywnych zjawisk w trosce o zapewnienie równości wobec prawa. Nie będzie on jednak dalej wykorzystywany ideologicznie, zgodnie z określonym światopoglądem narzucanym wszystkim prokuratorom. Zamierzam uchylić te z aktów wewnętrznych, które w sposób nieuprawniony naruszają niezależność prokuratorów, ingerują w prawa i wolności osób pozostających poza prokuraturą czy też skutkują objęciem prokuratora *quasi*-aprobata.

Proces realnego udziału Polski w europejskiej przestrzeni wymiaru sprawiedliwości wymaga również podjęcia prac dostosowawczych w zakresie funkcjonowania delegowanych prokuratorów europejskich w Polsce, którzy prowadzić będą postępowania przygotowawcze w zakresie właściwości Prokuratury Europejskiej oraz wnosić i popierać oskarżenia niezależnie od organów krajowych. Docelowo w Polsce będzie działać 24 delegowanych prokuratorów europejskich (wyłonionych po przeprowadzeniu postępowań konkursowych spośród prokuratorów posiadających kwalifikacje wymagane do powołania co najmniej na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej), których ulokowanie w powszechnych jednostkach wymagać będzie dostosowawczych prac legislacyjnych.

Przywrócenie szacunku dla codziennego trudu służby prokuratorskiej i urzędników Prokuratury stanowi cel mojej aktywności.

Z góry serdecznie dziękuję za zaufanie i życzę Wszystkim Państwu pomyślności w pracy zawodowej oraz życiu osobistym.

L. prokurator
Radar Kowalek